

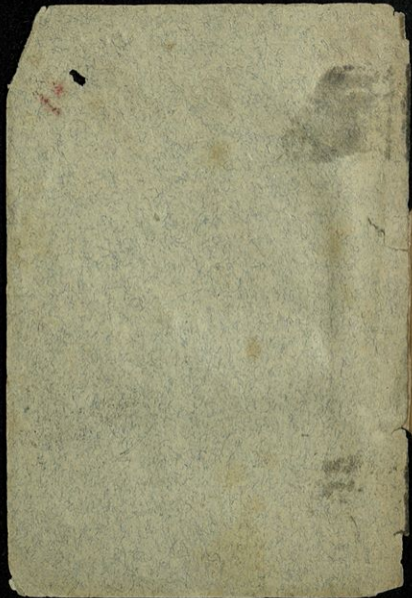
~~603.~~

(80087)

34202, VII, Bg.

[Faint, illegible handwritten text on the right edge of the page]

Trab

Grajske
PESNI.

Flegerič.

1880.

Založil pisatelj.

—
MATIŠNILA TISKARNICA DRUŽBE SV. MOHNA V CERKVCU.

Und sehen wir uns nie wieder
In diesem Erdenleben,
Dich werden meine Lieder
Verherrlichend umschweben.

Nicolaus Lenau.

1N=030004442

*Petelin veselo kikiriče, — dober dan,
Zlati zori tmina se umiče, — dober
dan,*

*Blagonosni solnčni kras obseva
Hribe, doli, ravni, góre, griče, —
dober dan;*

*Po dobravah in zelenih logih
K petju vabi miloglasne ptiče, —
dober dan;*

*V ranem jutru radosten veselo
A . . . B . . . . . nasproti kliče —
dober dan!*

Uzka plitva voda,
Oj Grajena mila,
Meni v tožnem srci
Radost si rodila.

Ko v pomladi ptice
V gozdu se glasijo,
Meni sedaj v srci
Pesni se rodijo.

2.

Videl sem že tebe,
Reka velikanska,
Kder se zdaj preliva
Draga kri slovanska.

Donava široka,
Tvoja močna sila
Meni ene pesni
V srci ni vzbudila.

3.

Draga kri slovanska!

Mnogo te prelilo

V borbah se zastonj je

Zoper turško silo.

Oh, kedaj bo konec

Vojske te krvave?

Kedaj spet zasveti

Zora mira, sprave?

4.

Kraj Grajene male
Stoji kočá mala,
In v tej malej koči
Biva deva zala.

Kar za bolestnika
Dobro je zdravilo,
To je zá me, deva,
Tvoje lice milo.

5.

Deva moja draga,
Vedno si mi mila,
Ker si mojim pesnim
Prvi povod bila.

Ko v pomladi cvetje
Solnčna luč ogreva,
Jih lepote tvoje
Divni žar obseva.

6.

Vedno si mi mila,
Ko prikazni tvoje
Čarobna milina
Strese srce moje.

Čarobna milina,
Slična rani zori,
Ki preganja tmino
V srčnem mi prostori.

7.

Vedno si mi mila,
Ko izvijaš mile
Glase nežnim strunam,
Polne divne sile.

Polne divne sile,
Polne čar-miline,
Kazajoče sveto
Ljubav domovine.

8.

Najmileja si mi,
Ko iz ust po časi
Tebi vijejo se
Materinski glasi.

Takrat bi te slušal
Cele dneve, nóči,
Al naslušati se
Ne bi bilo moči.

9.

Brdke, krasnostasne
Deve na Grajeni,
Mnogim srčnomile,
Drage tudi meni.

Vse krvi slovenske,
Al za drage, svete
Domovine srečo
Zelo malo vnete.

10.

Rade bi slovenski
Gladko govorile,
Žalibog, da niste
Nikdar se učile!

Škoda je, Slovenke,
Da se vam učenje
Lastnega jezika
Strašno zdi trpljenje.

11.

Za domači jezik
Deve malomarne,
Našej narodnosti
Jako ste nevarne.

Silno ste nevarne
Slogi, miru, spravi,
Strašno ste škodljive
Dragi očetnjavi.

12.

Boste li rodile,
Vzgojevale sine,
Ki bi bili dika
Drage domovine,

Ako sáme niste
Zá njo vnete živo,
Ako sáme ná njo
Zrete zaničljivo?

13.

Boste li rodile,
Hčerke vzgojevale,
Ki bi domačine
Vredno spoštovale,

Ako sáme vedno
Tujce si želite,
Za domače sine
Malo se skrbite ?

14.

Ako reč domačo

Človek mrzi, psuje,

Lastno drago mater

Gadno zaničuje.

Ta slabost nesrečna,

Kaka strašna zmota,

Kaka zla napaka,

Kaka je grehota!

15.

Če jo črv podjeda,

Hira korenina,

Tak godi se tebi,

Mila domovina!

Tvoje lastne dece

Krepka moč te kuži,

Ker potrpežljivo

Rada tujcem služi.

16.

Kakor suho drevo

Je v zeleni hosti

Človek, ki ne štuje

Svoje narodnosti.

Vrednosti več nema,

Ko med zlatom glina,

Kdor ne ljubi tebe,

Draga domovina!

17.

Nema več veljave,
    Ko med cvetjem trnje,
Ko brez grozdja rozga,
    Ko smetljivo zrnje.

Nema več modrosti
    Ko živali v logu,
Nikdar ne zasluži
    Milosti pri Bogu!

18.

Srce je jednako
Gadnej mu kaluži,
Kdor prerad se s tujci
Neprestano družī.

Kača v njem stanuje,
Črvi v njem gnezdiijo,
Ki sovražno črti
Svojo domačijo.

19.

Tak misleč sem hodil
Jezen kraj Grajene,
Ko oči me tvojih
Svitli žar zadene.

Tvojega očesa
Svitlost nežnomila
Vse je meni misli
V srci prerodila.

20.

Kratek čas v obližji
Tvoje blaženosti
Prepoznal sem hitro
Tvoje vse lastnosti:

Blagomilo dušo,
Pamet bistro, zdravo,
Dobro, nežno srce,
Ostroumno glávo.

21.

Trdne, bele grade
Lépo je imeti,
Brez skrbi in dela
Dobro v njih živeti.

Lepše je ljubiti
Brez skrbi devico,
Ko golob vrh doba
Nežno golobico.

22.

Milo gledati je
V nébo modrojasno,
Kadar noč prežene
Jutro divnokrasno.

Ali je mileje
Zreti zalo lice
Nežne, krotke, krasne
Milene device.

23.

Sladko je zobati
    Jagodice zrele,
Sladkoduhe, zdrave,
    Sočne in debele.

Slajše je ljubiti
    Zorna usta tvoja,
Želja mi jedina,
    Milodraga moja!

24.

Kakor nežno dete
Materino krilo,
Jaz brezumno ljubim
Domovino milo.

Kar so jemu mehke
Prsi materinske,
Meni so besede
Sladke domovinske.

25.

Zora sladke nade,
Duše moje duša,
Ko kramljaš slovenski,
Kdo te rad ne sluša ?

Ko bi le kramljati
Táko vedno htela,
Iz nebes bi Vila
Pesniku se zdela.

26.

Gledaj moja draga
Lepo ravno pólje,
Na tem polji žnjice
Živo dobre volje.

Urnih rok za delo,
Lica divnokrasna,
Dobra srea v prsih,
V ustih pesen glasna.

27.

Ko bi zdaj po zemlji
Angeli hodili,
Deklice slovenske
Radi bi ljubili.

Ali jaz bi bal se,
Bal pri moji veri,
Da od njih te ne bi
Meni vzel kateri.

28.

^z
 Vsel in nesel naglo
 V visočine jasne,
 Tebi tam dal prostor,
 Kder so deve krasne.

Kaj bi jaz po tem si
 Sam začel na sveti?
 Dvomim, da mi moči
 Bilo bi živeti,

29.

Ti si krotka, dobra,
Blaga si in mila,
Torej bi prikládna
Za nebesa bila.

Ondi bi zamogla
Večnega prositi,
Da i meni dal bi
Kmalu k tebi priti.

30.

Mila mi ljubljenska,
Tiha voda mala,
Kaj šumiš Grajena
Ko da bi plakala?

Tudi meni sólze
Silijo v očesa,
Neka sveta jeza
Srce mi pretresa.

31.

Kraj Grajene tihe

Bedno, jadno ljudstvo,

Kaka so ti srca?

Kako ti je čuvstvo?

Gradna škodoželja,

Raznih več slabosti:

Jal, zavist, nesloga,

Tvoje so lastnosti.

32.

Kaj se vi skrbite,
Ako kraj Balkana
Kolje grozni Turek
Brata vam Slovana?

Tej krvavej vojski
Posmehujete se,
Zbog nesreče bratske
Žalost vas ne trese.

33.

Kaj so vam bolezni,

Ki težijo brate?

Ljubavi do doma

Reve ne poznate.

Vaše rodoljubje —

Polna čaša vina;

Mastna vam pečenka —

Sladka domovina.

34.

Kaj si komu krivo
    Drago mi Slovanstvo,
Da te skoro črti
    Celo človečanstvo?

Kriva naša lastna
    Gadna je nesloga,
Ki nas muči kakor
    Kazen silno stroga.

35.

Mržnja na Slovanstvo

V srci žalost vzbuja,

Polno čašo strupa

Revežu ponuja.

Mržnja na Slovanstvo

Peče srce silno,

Žalostnih spominov

V njem budi obilno.

36.

Ti jedina si mi
Blago tolažilo,
Ko se jočem tožen
Za domovje milo.

In zato v spomin ti
Pesnice ljubezni
Rastejo na srci
Vnetem od bolezn.

37.

Kaj bo rekel pevski

Orel na Dunaji,

Ker glasi se (vrabec)

V svojem ravičaji?

Razprostrl peroti

Ž njimi bo ga (pljuskal,)

Z ostrotrdim kljunom

Živo bo ga (čuskal.)

38.

Orel prepoveda

O ljubezni peti;

Sitni (vrabec) orla

Neče razumeti.

Kteri pevec ne bi

O ljubezni peval,

Najsvetejših čutov

Svetu razodeval?

39.

Kar nesrečni jetnik
V sužnosti železni:
To je mlado zdravo
Srce brez ljubezni.

Kakor v tesni kletki
Ptica brez prostósti,
Brez ljubezni srce
Je brez vseh sladkósti.

40.

Suhe so liváde
Brez zelene trave,
Tožne so brez slavcev
Senčnate dobrane.

Srce brez ljubezni
Bolj je pusto suho,
Brez ljubezni srce
Bolj je tožno gluho.

41.

Kaka je nevesta,

Ako nema venca?

Kaka je krajina,

Ki je brez studenca?

Kakoršno je spanje

V stanu, kder ni mira,

Takošno je srce,

Ki brez srca hira.

42.

Ti ljubezen sladka,
Žrtvenik nebeški,
V raj v življenji nosiš
Bedni rod človeški.

Ti si slast vseh slasti,
Nad vse sile sila.
Srečen, kogar v svoje
Krilo si zavila!

43.

Kraj Grajene vrbo
Silni veter ziblje,
Jene šibke veje
K vodi pripogiblje.

Vrba, oj ti vrba
Slična si devici,
Kterej se mladost več
Ne pozna na lici.

44.

Tvoje žolto listje,
Vrba žalostnica,
Živa je podoba
Žalostnega lica.

Lica, na katerem
Tožna in nemila
Sreča kratkotrajna
Trag je zapustila.

45.

Večkrat sem počival,
Vrba, v senci tvoji,
Sanjal o svobodi
V sladkem sem pokoji.

O svobodi sladkej,
Ktera vse Slovane
Rešila bo stare,
Hude, težke rane.

46.

Gladki most do sreče,
Oj svoboda mila,
Vzemi nas, oj vzemi
Skoro v tvoja krila!

Oj svoboda draga,
Čaša blaženosti,
Skoro sok daj piti
Tvoje nam sladkósti.

47.

Oj svoboda sladka,
Blaženo vezilo,
Skoro, oj obrni
K nam okó premilo!

Oj svoboda draga,
Venec suhozlati,
Tvoje divne slasti
Dolgo nam ne krati!

48.

Denes prevesela

Je novica dnevna,

Oj besede zlate :

V ruskih rokoh Plevna.

1877

Plevna v ruskih rokah,

Iti prek Balkana,

Želja je presrčna

Vsakega Slovana.

49.

Iti prek Balkana
V snegu, ledu, mrazi,
Da se Vseslovanstva
Gadni gad pogazi.

Da ošabnemu se
Vragu vrat zavine,
In da kristjane
Strah v Evropi mine.

50.

Gurko in Skobélev,
Hrabra dva junaka,
Vaju za plačilo
Večna slava čaka.

Živel nam rešitelj
Bednih kristjanov,
Zorolična dika,
Dobrotnik Slovanov!

51.

Zlobno se Magjarstvo

Vroče jeze peni,

Ker je Turka stresel

Silni zmaj ledeni.

A Slovane ziblje

Z radostjo veselje ;

Jemu izpolnile

Srčne so se želje !

52.

Ta novica mene
Močno navdušuje,
Od zemlje k nebesom
Srce mi dviguje.

Zdi se mi, da nisem
Pšašna več posoda,
Zdi se mi, da v raji
Grli me svoboda.

53.

Ko da čar ti oča,
Slast bi mati bila,
Meni si se zdela
V tem trenotku mila.

Kakor kako bitje
V jasni visočini,
V nadzemeljskem krogu,
V rajskej domovini.

54.

Listič je modrosti
Tvoje vedro čelo,
Čitati ga vedno
Lepo in veselo.

Listič ta bi čital,
Čital, prečitaval,
Ako tudi ne bi
Cele nóči spaval.

55.

Tvoje ste očesi

Dva studenca čista,

Kder svetlobe rajske

Divni žarek blista.

Onostranske slasti

Kip je ta svetloba,

Hotel bi jo vedno

Gledati do groba!

56.

Tvoji mehki ustni,
Dva ognjena žara,
Sedež ste prekrasen
Vilinskega čara.

Ko bi si pri njima
Jaz srce ogreval,
Pesni bi vesele
Neprestano peval.

57.

Tvoje nežne prsi,
— Bela dva goloba —
Kder svoj stan imate
Čistost in zvestoba!

Dražesti ostale . . .
Kak bi jaz popisal!
Ne bi sam Petrarka
Jih dovolj narisal!

58.

Ko otročji spanec,
Ti nedolžna si šče,
Torej se dozdevaš
Neko mi svetišče.

Ko bi bival blizo
Tvoje blaženosti,
Rad bi zopet molil
Kakor za mladosti.

59.

Bliže tebe večkrat
Stolec sem pomeknol,
Ali nikdar nežnih
Prstov se doteknol.

Prstov nežnih kakor
Miloduhno cvetje,
Kteremu je otec
Rano protiletje.

60.

Večkrat sem te prašal,
Mila mi ljubljenska,
Da li htela biti
Moja bi učenka.

Ko bi ti učenka
Moja, deva, bila,
Gladko bi domači
Jezik se učila.

61.

V duhu bi te vodil
Na jezero bleško,
Okolico tebi
Kazal tam nebeško.

Kazal bi ti jasno
S kako strastno silo
Črtomir je ljubil
Lepo Bogomilo.

62.

V stari bi Dobrovnik
Z menoj potovala,
Nad človeškim umom
Tam se radovala.

Kazal bi ti pevcev
Imenitnih dela,
Ktera bi gotovo
Čitala vesela.

63.

Po Kavkazi brežnem
Rad bi tebe vodil,
Po cvetočem Krimu
Rad s teboj bi hodil.

Tam ti kazal mnogo
Pesniškega cvetja
Pevskih dveh junakov
Prošlega stoletja.

64.

Ej, preserčna želja
Take sladke sreče
Meni tožnemu se
Izpolniti neče.

Moje poslovanje,
Akoprem svobodno,
Sploh je duhomorno,
Strašno neugodno.

65.

Večkrat meni revni
Teško gledati je
Kak v oči krivica
Bedno ljudstvo bije.

Al v tem položaji
Kaj si čem začeti;
Moja je naloga
Delati, trpeti.

66.

Večkrat si prašala
Mene deva mila
Kaka bi ljubezen
Pesnikova bila.

Jaz v zadregi silni,
Tebi nepoznati,
Odgovor ti dolžen
Moral sem ostati.

67.

Kaka je ljubezen,
Ktera mene rani,
Moja drobna pesen
Svetu naj oznani.

Čista, nežna, vroča,
Stalna, zvesta, verna,
Čvrsta, silna, močna,
Strastna, neizmerna.

68.

Al ti nečeš znati,
Deklica premila,
Kaka je ljubezni
Moje silna sila.

Ti ljubezni moje,
Deklica, ne štuješ,
Ampak mene ž njo vred
Vedno zaničuješ.

69.

Samo ozka cesta

Naju, draga, loči,

Vendar meni k tebi

Ni več priti moči.

To mi jemlje spanje

V noči ure pozne,

To mi vedno dela

Bolečine grozne.

70.

Rob boleznì hude
Ležal sem v težavi,
Vse se mi vrtelo
Je v bolečej glavi.

Celo noč so bile
Vedno moje sanje,
Da sem slišal neko
Tiho šepetanje.

71.

Meni se je zdelo,
Deva moja mila,
Da za moje zdravje
Bóga si prošila.

Da si ga prošila
Naj bi šče na sveti
— Akoprem sem v stiskah, —
Meni dal živeti.

72.

To ni bila prošnja,
Moja preljubljena;
Bil je vetrič-južič,
Bila je Grajena.

Veter; voda vkup sta
Táko šumotala,
Ko da bi si ljubav
Zgolj obljuovala.

73.

Oj kako bi htela
Za me ti prositi,
Saj ne smem več tebi
Pred obličje priti.

Pred obličje zalo,
Kamor srčna sila
Mene neprestano
Vleče, deva mila!

74.

V tožnem položaji
Dve ste sanji bili,
Ki ste za trenotek
Mene osrečili.

Prva sanja bila,
Deva moja zala,
Da si v domačijo
Z ménoj potovala.

75.

Prišla sva na sredo
    Senčnate dobrane,
Kder prijetno veje
    Sapa pevske slave.

In potem na hribček
    S téboj sem zavinol,
V senci pod orehom
    Sládsko sem počinol.

76.

Tukaj, moja draga,
Pevkinja je Vila
V slavo vsem Slovanom
Pevca poljubila.

Jega poljubivši
Sladkega mu grla
Za prekrasne pesni
Vrata je odprla.

77.

Malo kde je najti
Dušo tak gorečo
Za človeško blagost,
Za človeško srečo.

Tak gorečo dušo,
Srce táko milo,
Táko bistro pamet,
Táko pevsko silo.

78.

Dalje sva na drugi
Hribček potovala,
Na njem kratki časek
Tudi sva ostala.

Oj jeruzalemska
Cirkvica mi bela,
Kak si se mi krasna
Ta trenotek zdela!

79.

Glej na levo, draga,
Krasno, ravno pólje,
Na tem krasnem polji
Polno je nevolje.

Rod krvi slovanske
Tudi tam stanuje,
Beden, jaden, tožen
Rob je lasti tuje.

80.

Na zeleno trato,
Draga, poklekniva,
Za nesrečno ljudstvo
Bógu se moliva !

Bóga poprosiva,
Da se ga usmili,
Da otmè ga tujej,
Strašno hudej sili.

81.

Koj v očeh so tebi
Sólze zabliščele,
Kaplje rajske rose
Meni so se zdele.

Pokleknovši verno
Bóga si molila
In na trdi kamen
Vročé sólze lila.

82.

Jaz kraj te molilec
Klečal sem pobožen,
V lice te gledaje
Mislil sem si tožen :

Prej bi pod solzámi
Kamen se omečil,
Nego v robstvu beden
Narod se osrečil.

83.

Pomolivši malo
    Žalostna sva vstala,
Med zelenim trsjem
    Dalje potovala.

Lépo in vesélo,
    Léhko se potuje,
Ko na poti dragi
    Z drago se raduje.

84.

Rozge so vrhonce
Pripogibovale,
Ko da bi spoštljivo
Tebi se klanjále.

Vetriči prijazni
Rahlo so pihljali,
Kakor da bi v lice
Te poljubovali.

85.

Raznih ptic se pesen
Lepše je glasila,
Kakor da bi tebi
V čast zapeta bila.

Rožice kraj pota
Slajše so duhtele,
Ko da bi se tebi
Prikupiti htele.

86.

Jaz do hladnih grobov
Tihega pokoja,
Dragi, bom ostala
Vedno verna tvoja.

Róko mi stisnovši,
Tak si govorila,
A tá hip Grajena
Mene je vzbudila.

87.

Kak se cvet dišeči
Sladkomile nade
V enem okomigu
V prazen nič razpade!

Kar za kratki časek
Nas je osrečilo,
V drugem hipu vlije
V srce toge silo.

88.

Brez korena drévo

Več ne bo zeleno ;

Moje srce vedno

V žalost bo vtopljeno!

Ko na suhi skali

Cvet ne more rasti,

Jaz ne bom poskusil

Ljubavine slasti!

89.

Da po zimi poje,
Kdo prisili ptico?
Kak bi, da me ljubi,
Silil jaz devico?

Ko ne more v mrazi
Zrno se izkliti,
Jaz ne morem tebe
Zá se pridobiti.

90.

Druga sanja bila,
Kak mi boli silne
Moč je zadajála
Muke brezštevilne.

In misleč, da smrtni
Me objel bo spanec,
K postelji prišel je
Marsikteri znanec.

91.

Prijateljskih znancev
Le številce malo
Tožno se krog mene
Večkrat je sebralo.

V tem številci tudi
Ti enkrat si bila
Skrivoma na strani
Vroče sólze lila.

92.

Sólze, ki po licih
Tebi so bliščele,
Rajskega so leka
Kaplje se mi zdele.

V hipu proč so bile
Bolečine hude,
Moč prišla je zopet
V sklepe mi in ude.

93.

Luč oči, prej temna,
Spet se je zjasnila,
Pamet medla, slaba,
Spet se razbistrila.

Ko pomladno solnce
Jetniku, veselo
Tvoje se obličje
Takrat mi je zdelo.

94.

Bliže si stopíla,
Tihó šepetala :
Dragi, jaz ti vedno
Zvesta bom ostala.

Zdaj grajenski vali
Bolj so zašumeli
In prijetne sanje
Meni zopet vzeli.

95.

Proč so bile sanje,
Proč so nade moje,
Da kedaj bi mogel
Vneti srce tvoje.

Da kedaj bi mogel
Drago srce vneti,
S katerim bi veselo
Dalo se živeti.

96.

Ti za pesni moje
Bila si netilo,
Ki mi so jedino
Sladko tolažilo.

Pesni so mi nada,
Da bo kaplja mala
Sladkega spomina
Za menoj ostala.

97.

V stiskah in težavah

Srce mi trepeče,

Tebe, draga, prosi,

Prosi pregoreče:

Bodi rodoljuba,

Narod v srci nosi,

Za njegovo srečo

Bóga moli, prosi!

98.

Goji rodoljubje,
Ko boš žena, mati,
Nikdar se od tujstva
Naj zavesti dati.

Drage sinke, hčerke,
Ki jih boš rodila,
Oj da z domoljubnim
Mlekom bi dojila!

99.

Solnce slednje žarke
Spušča na Grajeno,
A jaz tožen gledam
Vodo razsvitljeno.

Čem so solnčni žarki
Dalje od Grajene
Tem beži bolj sladko
Upanje od mene.

100.

Noč se je storila
In povsod tihota;
V mojem bolnem srci
Pusta je praznota.

Z Bogom moja draga,
Z Bogom mi Grajena!
Tožen vama kliče
Pesnik brez imena.

Zlato zvezdje nébo razsvetljuje —
lahko noč,

Sladkim mirom zemljo napolnjuje
— lahko noč;

Delavec, ki se je močno trudil,
Sladko zdaj uživa, ker miruje, —
lahko noč;

Pesnik prepevaje nežne pesni
Imá, kajti ž njimi se raduje, —
lahko noč;

Sila žalosten želeje v duhu
A... B... iz zemlje tuje —
lahko noč!

